

Krönika oktober 2004

Av Sven M.

Alla håller säkert med om att det är viktigt med fysisk aktivitet i skolan. Det har länge varit en diskussion om att det är alldeles för lite av den varan på schemat idag. En av dem som allra flitigast debatterat detta ämne är Ulrika Knape. Hon sätter ett klart samband mellan kondition och förmågan till inläring.

Jag tror att vi nått botten nivån när det gäller fysiska aktiviteter och faktiskt är på väg uppåt. Det har kommit fler och fler larmrapporter om att barn och ungdom rör sig alldeles för lite, detta är säkert en bidragande orsak till den attityd förändring som ägt rum.

I Eslöv har man tagit fasta på detta. Många skolor har infört promenader på lektionstid utöver de gympa timmar som redan finns. Motion är en viktig del av skolidrotten. Denna del måste vara obligatorisk. Naturligtvis kan det finnas undantag, men generellt sätt är det enormt viktigt att motion skall vara obligatorisk.

Skolidrotten är en gammal företeelse. Förbundet bildades i början av 1900 talet. På programmet finns det massor med aktiviteter. Går man in på deras hemsida kan man konstatera att motion är en viktig del av deras verksamhet. Att det sedan finns ett stort utbud av tävlings idrott, är ju självklart. Idrotten har ju alltid haft en viktig plats i vårt samhälle och skall därför ha det i skolan också..

De flesta skolorna, i stort sätt alla tycker också att det är rätt att låta eleverna tävla. Detta kan man göra på många sätt, trafik – kunskap, vi i femman och idrott. Denna del skall naturligtvis vara valfri för eleven. Det är viktigt att inte tvinga eleverna till tävlings – idrott, men lika viktigt är det att låta de elever som vill också få chansen.

Det finns de elever som har dåligt självförtroende, men som genom sin idrott kan bygga upp denna. Det är oerhört viktigt att denna möjlighet finns. Säger man nej till en sådan elev, kan det innebära att självförtroendet får sig en ytterligare knäck.

Idrott skall vara kul, Det blir det om man är många som medverkar. Att låta elever som vill få chansen att träffa och tävla mot elever från andra skolor och andra orter är att hjälpa den enskilde till viktiga sociala kontakter. Att skapa förståelse mellan individer är en självklarhet, där kan skolidrotten vara behjälplig på ett fint sätt.

Jag hade inte tänkt att ta upp Sallerupsskolan i denna krönika. Jag bestämde mig för att göra det efter ytterligare några valser i pressen. Argumenten är ju att inte tävla på skoltid. Det skulle vara skadligt för dom som inte får vara med.

Under de senaste dagarna har man kunnat läsa ett par nya artiklar i Skånska Dagbladet. I en av dem gick lärare från skolan ut och sa med stolthet, att nu skall vi ha en egen tävling på Ekevalla. Kampen skall stå mellan klasserna. Då får alla vara med. Jag tror faktiskt att de elever som så önskat också fått delta i kretsmästerskapen.

Det man gör nu är ju att ständigt peka ut de elever som är sämst. Det finns ju ingen som kan övertyga mig om att i stridens hetta så är risken stor att de elever som inte är duktiga blir syndabockar om det inte går bra för klassen. Jag kan inte begripa detta agerande, man säger nej till frivillig skol – idrott. Däremot tvingar man elever att delta i en klasskamp.

Risken är nu att det går prestige i hela frågan. Att man till varje pris kommer att stå fast vid sina beslut att inte låta eleverna få träffa elever från andra skolor. Det är inte bra för eleverna att isolera sig på detta sätt. Skolidrott skall vara kul, att både utöva och titta

på. Jag uppmanar därför Sallerupsskolan att i framtiden delta i de arrangemang som finns. Oavsett om det gäller trafik – kunskap, eller skolidrott